

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.40. Ecclesiæ Septentrionales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A. C. 1257.

puncta: Nec synodum, nec concilium, quamdiu Archiepiscopus est, habuit. Nec permittit, ut Archidiaconi jurisdictionem exerceant suam. Clericos comprehendi jubet in locis perfugii, ubi ne fures quidem laici caperentur.

Papa negotium commisit Cardinali Hugoni; qui auditis accusatoribus, & procuratoribus Archiepiscopi, sententiam suam Viterbii in partium præsentia ferens, Archiepiscopum beneficia, quæ possideret, ac beneficiorum vacantium fructus abdicare jussit, nisi quindecim intra dies a recepta sententia gratiam legis a Papa factam ostenderet. Etiam reliquis cunctis ex capitibus condemnatus est, jurisdictionem Archidiaconorum si excipias, de qua statutum, ut partes convenirent de arbitris, qui inquirerent in consuetudinem, & ad hanc se conformarent. Archiepiscopus Arnoldus biennio post obiit, nimirum 13 Novembris anno 1259. In epitaphio suo non laudatur nisi ob loca, quæ acquisiverat, munieratve.

p. 147.

§. XI.

Ecclesiæ Septentrionales.

Vading.
1255. n. 16.

Bellum in Polonia vicinisque regionibus contra Lithuanos, cæterosque his confines ethnicos continuabatur: & Papa

Papa sacrae militiae classicum ibi cani curabat per quendam Fratrem Minorem nomine Bartholomæum Bohemum, quem ideo Bohemiae, Austriae, Poloniae, Moraviaeque Praefulibus commendavit. Petebatur is etiam in Episcopum novae cujusdam sedis in Diocesi Cracoviensi erigendae. Inter omnes sacros pugiles eminebat Casimirus Lanciciae atque Cujaviae Dux: qui Papae Alexandro exposuit, Innocentium IV. ipsi concessisse terras quorundam ethnicorum, si fidem sanam ultro amplecterentur. Licet sancta Sedes Equitibus Teutonicis omnes terras, quas in Borussia comparare possent, generatim concesserit, nihilominus, addebat Dux Casimirus, Magister Ordinis Teutonici & aliquot ejus Equites ut concessionem a Papa Innocentio mihi factam redderent inutilem, armatis manibus ingressi terras horum ethnicorum, qui ad baptismum accipiendum parati erant, multo sanguine fuso eas sibi subjecerunt. Abbas Mezanus tuus his in locis Legatus, ut inde abirent, frustra commonitos proscripsit; cujus sententiam ut confirmes, supplico. Confirmavit Papa per litteras 5 Jan. 1257 datas.

Ab anno priore Boleslaus Calvus Silesiae Dux in carcere detinebat Thomam Episcopum Vratislaviensem. Cum hic Praeful in Gorcense suae Diocesis monasterium

Hist. Eccles. Tom. XXI.

Q sterium

Saecul XIII.

A.C. 1257.

Idem Regest.

p. 47.

Rayn. 1257.

n. 21.

n. 24.

Sæcul. XIII.
A. C. 1257.

Rayn.
1256. n. 10.

To. XI. conc.
p. 773.
Michov.
lib. III.

Rayn.
1257. n. 17.

Longin.

sterium templum dedicandi gratia profectus esset, Boleslaus comitantibus se aliquot Germanis noctu coenobium ingressus Episcopum in lecto ipsius, duos Clericos, & domesticorum ejus quosdam comprehendit, quidquid secum habebant, abstulit, captivosque in aliquod castellum sibi proprium misit: Episcopus solo tectus indusio, quanquam tempestas erat perfrigida, raptus ac deinde in vincula coniectus est. Conquerente hac de re Collegio Vratislaviensi Papa 13 Decembris an. 1256 Fulconi Archiepiscopo Gnesnensi scripsit, ut Boleslaum Episcopo cæterisque captivis libertatem ac quævis adempta reddere atque injuriam compensare juberet; inobsequentem a piorum societate seclusum denunciaret; terram illi subditam, & loca, ubi Episcopus asservaretur, interdicto percelleret. Quod quidem Archiepiscopus jam antea egerat: mox enim post commissam violentiam congregatis Suffraganeis suis diocesisin Vratislaviensem interdicto affecerat.

Boleslao Episcopum non dimittente, Papa Archiepiscopis Gnesnensi & Magdeburgensi scripsit, ut sacrum bellum contra illum cani curarent: epistolam dedit 30 Maji an. 1257. Jamque hoc ad bellum sese parabant Præsules, cum Thomas bis mille selibris argenti libertatem rede-

redemit suam, ab Episcopis collegis ac-
 cusatus, quod per abjectionem animi æ-
 quitatem causæ ac jura Ecclesiæ pro-
 dendo malum præbuerit exemplum Opti-
 mates ad similia facinora animaturum.
 Paulo post Boleslaum frater suus duca-
 tum Gloggaviensem sibi eripere conan-
 tem cepit, illasque bis mille selibras ar-
 genti redemptionis pretium ab eo tulit.

Sæcul. XIII.
 A. C. 1257.

Violentia crebro Episcopis infereba-
 tur in Dania, ut apparet e quodam con-
 cilio, cujus decreta rata habuit Papa A-
 lexander 3 Oct. an. 1257. Ejus præfa-
 tionem vide! Ecclesiam Danicam tam
 graviter vexant Proceres, ut Episcopis,
 eam tuentibus minas etiam præfente Re-
 ge suo admoveant haud spernendas, cum
 Clerum a potestate profana nullum ma-
 neat auxilium, & Proceres superbia sua
 nullo Regis metu coërcita ad faciendum,
 quodcunque velint, malum stimulare pos-
 sit. Quocirca concilium statuit sequen-
 tia. Siquis Episcopus capiatur, vel quo-
 piam membro mutiletur, aut alia qua-
 piam atroce injuria in corpore suo afficia-
 tur intra Daniam jussu vel consensu Re-
 gis, aut viri nobilis in Regno habitantis,
 ita ut probabilis conjectura sit, Regem sic
 voluisse: totum Regnum interdictum e-
 rit. Sicuti Episcopo violentiam attulerit
 vir potens extraneus, atque de consilio
 Regis aut Procerum Daniæ fecisse videat-
 tur:

Rayn n. 29.
 to. II. conc.
 p. 772.

Sæcul. XIII. tur: Episcopi dioecesis tum erit interdi-
A.C. 1257. cta. Si Rex admonitus æquum ac ju-
 stum mensis spatio non judicaverit, Re-
 gnum interdictum manebit, donec Epis-
 copo satisfactum fuerit. Sub anathema-
 tis pœna prohibemus, ne quis Sacerdos,
 etiamsi cuidam viro nobili a facello sit,
 interdicti tempore coram eo sacris opere-
 tur. Patientia melius forsan remedium
 contra violentos hos impetus fuisset.

§. XLI.

Res Universitatis Parisinæ.

Parisinæ Universitatis causa nondum fi-
 nita erat: Doctoresque, cum Reli-
 giosos Mendicantes recipere in animum
 non inducerent, se scholas suas alio trans-
 laturus identidem minitabantur. Papa
 Alexander homines pacandi gratia 15
 Nov. an. 1256 litteras ad eos dedit sic in-
 choatas: *Parisinus peritia*, Hic excurrit in
 laudes scholæ Parisinæ, quæ est, ait, fœ-
 cundus fons, unde scientiæ per omnes
 dimanant populos. Vituperat illos, qui
 tumultum excitassent per invidiam Fra-
 trum Prædicatorum Minorumque, quos
 & quorum mendicitatem prædicat, di-
 cens eos, si ad laborem manuum astrin-
 gerentur, occupationes ad salutem ani-
 marum utiliores omittere coactum iri.
 Concludit exhortando Universitatem, ut
 ne

Duboulay.
p. 331.
Vad. 1256.
n. 38.